

Sygn. akt V RC 310/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W., V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Władzińska

Protokolant: Krystian Kryżba

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa K. S. (1)

przeciwko H. S. (1)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

I. ustanawia z dniem 18 grudnia 2014 r. rozdzielność majątkową między K. S. (1), a H. S. (1), wynikającą z zawartego w dniu 9 sierpnia 1979 r. przez strony związku małżeńskiego w Urzędzie Stanu Cywilnego m.st. W. za numerem aktu VII/949/1979;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nie zasądza od pozwanej H. S. (1) na rzecz powoda K. S. (1) zwrotu kosztów sądowych;

IV. znosi wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego.

Sygn. akt V RC 310/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 marca 2014 r. pełnomocnik powoda wniósł o ustanowienie z dniem 26 marca 2014 r. rozdzielności majątkowej K. S. (1) i H. S. (2), wynikającej z zawarcia przez nich małżeństwa w dniu 9 sierpnia 1979 r. przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w m.st. W. (pozew k. 2-4).

Pismem z dnia 15 lipca 2014 r. pełnomocnik H. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa jako bezpodstawnego (odpowiedź na pozew k. 32-35).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 9 grudnia 2014 r. pełnomocnik powoda wniósł o ustanowienie rozdzielności majątkowej z dniem wniesienia pozwu, natomiast pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa (protokół z rozprawy k. 73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. (1) i H. S. (1) zawarli związek małżeński w dniu 9 sierpnia 1979 roku w Urzędzie Stanu Cywilnego w m.st. W. i pozostają w ustroju wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej. Z tego związku urodziła się trójka dzieci: N., K. oraz M., które obecnie są one już dorosłe (odpis skrócony aktu małżeństwa k. 8).

Powód K. S. (1) obecnie ma 56 lat i prowadzi własną działalność gospodarczą. Z tego tytułu miesięcznie otrzymuje około 2-3 tysięcy złotych.. Powód zeznał, że od stycznia 2014 r. nie mieszka z żoną, jednakże odwiedza ją raz lub dwa razy w tygodniu i daje jej na utrzymanie około 500-600 zł tygodniowo. Ponadto powód do października 2014 r. robił opłaty za media oraz do listopada 2014 r. robił zakupy do domu. Strony nie pozostają w konflikcie, jednakże nie ustalają wspólnie kwestii finansowych. Jednakże, jak wyjaśnił powód, chce on wraz z kolegą założyć firmę, co wiąże się do z koniecznością wzięcia kredytu. Pozwana natomiast ma odmienne zdanie na ten temat. Gdy pozwana prosi o pieniądze, powód bez problemu jej daje, m.in. we wrześniu na prośbę pozwanej oraz córki, sfinansował ich wyjazd, przeznaczając na to kwotę 4.000 zł.

Jak oświadczył powód, pozwana nie pracuje, pieniądze na swoje utrzymanie bierze z wynajmu mieszkania przy ul. (...), które obecnie jest przepisane na ich wspólnego syna. Powód wyjaśnił, że złożył powództwo o ustanowienie rozdzielności majątkowej ponieważ chce założyć spółkę i w tym celu zakupić maszyny oraz nieruchomości, na co pozwana się nie zgadza. Jak oświadczył, żona jest przeciwna rozdzielności majątkowej, jednakże jest gotowa się na nią zgodzić, jeżeli powód będzie na nią płacił 2,5-3 tysięcy złotych tytułem alimentów (zeznania powoda k. 74).

Pozwana H. S. (1) obecnie ma 59 lat. W swoich zeznaniach przyznała, że powód nie mieszka z nią od 6-7 stycznia 2014 r., od momentu gdy dowiedziała się, że mąż ma inną kobietę. Obecnie między nią, a mężem relacje są dobre. Pozwana oświadczyła, że powód pojawia się w jej miejscu zamieszkania systematycznie dwa razy w tygodniu, dając jej na utrzymanie około 600 zł tygodniowo. W tym czasie dokonuje zakupów artykułów spożywczych dla niej, a do wiosny 2014 r. dokonywał również opłat. Czasem również jeżeli są inne wydatki, to pozwany daje jej pieniądze, np. na wyjazd z córką dał 4.000 zł. Jej zdaniem strony utrzymują poprawne relacje i nie ma problemu z ich porozumiewaniem się w kwestiach finansowych, o czym świadczy decyzja o dokonaniu darowizny na rzecz wspólnych dzieci. Ponadto pozwana oświadczyła, że nigdy nie utrudniała mężowi prowadzenia działalności gospodarczej i w tej kwestii nigdy nie było pomiędzy nimi nieporozumień. Ma do niego zaufanie. (odpowiedź na pozew k. 32-35, wyjaśnienia pozwanej k. 75).

Ś. G. K. zeznał, że pozwana nie chce podpisać dokumentów na pożyczkę w wysokości 500.000 zł w celu założenia wspólnie spółki. Razem z powodem mieli się zajmować produkcją grzejników. Na chwilę obecna umowa spółki nie została zawarta (zeznania świadka G. K. k. 40-41).

Z zeznań H. Ś. wynika, że relacje stron uległy pogorszeniu w 2013 r. Obecnie powód nie mieszka z żoną, jednakże bywa u niej. Zdaniem świadka pozwana nie utrudnia powodowi prowadzenia działalności gospodarczej, a ani też nie trwoni majątku. Powód natomiast dba o rodzinę, przywozi zakupy. H. Ś. zeznała również, że powódka nie wspominała nic o tym, że powód prosił o podpisanie jakichś dokumentów (zeznania świadka H. Ś. k. 41).

N. F., córka stron zeznała, że od stycznia 2014 r. powód nie mieszka z pozwaną. Jednakże pomimo tego relacje między stronami się nie zmieniły. Jej zdaniem rodzice się nadal dobrze porozumiewają, a pozwana w żaden sposób nie utrudnia powodowi prowadzenia działalności gospodarczej i zarządu majątkiem wspólnym. N. F. zeznała również, że nigdy nie była świadkiem rozmów stron o finansach, planach finansowych i inwestycjach. Swoimi zeznaniami potwierdziła również, że rodzice przepisali na nią i jej rodzeństwo swój majątek (zeznania świadka N. F. k. 42).

Kolejny świadek B. W., notariusz potwierdził, że strony stały się u niego w kancelarii notarialnej w celu rozporządzenia majątkiem. Spotkanie miało na celu ustanowienie rozdzielności majątkowej i podział majątku. Powód zgromadził dokumenty i umówił spotkanie. Na spotkaniu stały się strony oraz trójka ich dzieci. Ostatecznie nie doszło do podpisania umowy rozdzielności majątkowej. Pozwana nie wyraziła na to zgody, ponieważ powód jej o tym nie poinformował. Pozwana nie zaakceptowała tego, że powód chciał samodzielnie dysponować swoim majątkiem. Zdaniem świadka strony były w konflikcie, ponieważ mówiły podniesionymi głosami i była nerwowa atmosfera. (zeznania świadka B. W. k. 62-63).

Ś. K. S. (2), córka stron, zeznała, że relacje między rodzicami były zawsze dobre i do dnia dzisiejszego się nie popsuły. Powód w styczniu 2014 r. wyprowadził się z domu w chwili, gdy pozwana dowiedziała się, że powód ma inną kobietę. Obecnie powód przyjeżdża do domu dwa razy w tygodniu, a czasami częściej, w tym czasie robi zakupy do domu, a

do października opłacał również rachunki. Ponadto powód daje pozwanej około 600 zł miesięcznie na utrzymanie. Ś. zeznała, że nigdy nie słyszała, aby powód chciał wziąć kredyt, bądź rozszerzyć prowadzoną działalność. Natomiast pozwana nigdy nie ingerowała w sprawy związane z działalnością gospodarczą powoda. Były również sytuacje, gdy strony wspólnie uzgadniali zakupy np. schody czy też kanapę (zeznania świadka K. S. (2) k. 63-64).

Ś. M. S., syn stron, potwierdził również, że strony nie mieszkają razem od stycznia 2014 r. oraz, że powód odwiedza pozwaną dwa razy w tygodniu. W tym czasie dawał jej pieniądze oraz robił zakupy. Ponadto zeznał, że strony wspólnie dokonywali niektórych zakupów, tj. schody, czy też łóżko. Zdaniem świadka strony nie kłóciły się na tle finansowym. Pozwana nie ingerowała również w sprawy firmy prowadzonej przez powoda. Powód natomiast nigdy nie wspominał o pożyczce (zeznania świadka M. S. k. 64-65).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszego postępowania, tj.: pozew k. 2-4, odpowiedź na pozew k. 32-35, protokół z rozprawy k. 73-75, odpis skrócony aktu małżeństwa k. 8, a także zeznań świadka G. K. k. 40-41, H. Ś. k. 41, N. F. k. 42, B. W. k. 62-63, K. S. (2) k. 63-64, M. S. k. 64-65, zeznań powoda k. 73-74 i pozwanej k. 75.

Autentyczność dokumentów w toku procesu nie była kwestionowana przez strony, dlatego też Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków albowiem były one spójne, logiczne, uzupełniały się wzajemnie oraz nie pozostawały w sprzeczności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Przedmiotem rozpoznania Sądu w niniejszej sprawie była kwestia zasadności roszczenia o ustanowienie rozdzielnosci majątkowej.

Wspólność majątkowa między małżonkami powstaje z mocy samego prawa z chwilą zawarcia małżeństwa i co do zasady obejmuje przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. (art. 31 § 1 kro) Natomiast, zgodnie z treścią art. 52 § 1 kro, z ważnych powodów, każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielnosci majątkowej.

Ustawa nie definiuje pojęcia „ważne powody”. Ważny powód uzasadniający zniesienie wspólności majątkowej może stanowić separacja faktyczna małżonków uniemożliwiająca im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym. Obojętne przy tym jest, czy zachodzi trwałe i zupełny rozkład pożycia małżeńskiego. Z żądaniem zniesienia wspólności majątkowej może wystąpić również małżonek, który jest wyłącznie winny separacji. (wyrok SN z dnia 13.05.1997 r. III CKN 51/97)

Za ważne powody można uznać również okoliczności, których źródła, tkwią w rozdzźwiękach między małżonkami natury osobistej, stwarzających taką sytuację, że wykonywanie zarządu przez jednego z małżonków nad ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub w znacznym stopniu utrudnione i że wspólność majątkowa przestaje służyć dobru założonej przez małżeństwo rodziny (wyrok SN z dnia 06.11.1972 r. III CRN 250/72).

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 stycznia 2005 r. III CK 112/04 wskazuje ponadto, że przesłanką zastosowania art. 52 § 1 kro jest trwałe zerwanie wszelkich stosunków majątkowych oraz brak możliwości podejmowania wspólnych decyzji gospodarczych, jako konsekwencji uprzedniego ustania więzi rodzinno-prawnych między małżonkami i co za tym idzie powstania trwałego stanu separacji faktycznej. Natomiast w wyroku z 13 stycznia 2000 r. Sąd Najwyższy wskazał, że ważnym powodem w rozumieniu art. 52 § 1 kro nie jest każda postać separacji faktycznej małżonków, lecz tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym.

W niniejszej sprawie strony żyją w separacji faktycznej. Jak bowiem wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powód wyprowadził się od żony w styczniu 2014 r. Od tego strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa

domowego. Należy wskazać, że strony nie posiadają żadnego majątku, gdyż dotychczasowy w drodze aktu notarialnego przekazali swoim dorosłym już dzieciom.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie zachodzi konieczność ustanowienia rozdzielności majątkowej, ponieważ strony nie porozumiewają się w kwestiach finansowych. Co prawda powód przekazuje swojej żonie około 600 zł miesięcznie oraz robił jej zakupy, czy też opłacał rachunki, jednakże w kwestiach związanych z działalnością gospodarczą powoda między stronami nie ma żadnego porozumienia oraz komunikacji. Jak wyjaśnił pozwany, a potwierdził to również swoimi zeznaniami świadek G. K., pozwana nie wyrażała zgody na wzięcie kredytu przez powoda. W opinii Sądu powód prowadząc działalność gospodarczą powinien być samodzielny w podejmowaniu swoich decyzji. Natomiast pozwana nie powinna uzależniać zgody na ustanowienie rozdzielności od płacenia przez powoda alimentów na jej rzecz w kwocie 2,5-3 tysięcy złotych.

Ponadto Sąd wziął pod uwagę fakt, że strony nie komunikują się wspólnie, nie przekazują sobie żadnych informacji dotyczących zobowiązań finansowych. Świadczy o tym przede wszystkim fakt, że powód do momentu spotkania u notariusza nie poinformował żony o chęci ustanowienia rozdzielności majątkowej. Ponadto jak zeznał świadek B. W., notariusz, u którego powód z pozwaną sporządzali akt notarialny, strony były ze sobą w konflikcie, a pozwana nie mogła zaakceptować faktu, że powód chce samodzielnie dysponować swoim majątkiem.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż zachodzą przesłanki do orzeczenia rozdzielności majątkowej między stronami od dnia wydania wyroku, tj. 18 grudnia 2014 r. Dlatego też uwzględnił częściowo powództwo na mocy art. 52 § 1 k.r.o. O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. oraz art.102 k.p.c.